

## POSTANOWIENIE

Dnia 12 czerwca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Wojciechowski

po rozpoznaniu w Izbie Odpowiedzialności Zawodowej

na posiedzeniu w dniu 12 czerwca 2025 r.

zażalenia K. Z. na zarządzenie z 9 stycznia 2023 r. sygn. akt I ZPI 7/22 w przedmiocie odmowy przyjęcia wniosku o zezwolenie na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej sędziego Sądu Apelacyjnego w P. X. Y. i innych sędziów na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 128 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych (dalej powoływana jako: „u.s.p.”)

postanowił:

1. **utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie;**
2. **wniosek o wyznaczenie pełnomocnika z urzędu w postępowaniu zażaleniowym pozostawić bez rozpoznania;**
3. **nie uwzględnić wniosku o zawieszenie postępowania;**
4. **kosztami postępowania obciążyć Skarb Państwa.**

## UZASADNIENIE

Zarządzeniem z 9 stycznia 2023 r., SSN Marek Motuk odmówił przyjęcia wniosku o wydanie zezwolenia na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej sędziego Sądu Apelacyjnego w P. X. Y. i innych sędziów złożonego przez K. Z. z uwagi na to, iż wniosek został sporządzony i podpisany przez nieuprawnioną podmiot, a wnioskodawca pomimo wezwania nie uzupełnił stwierdzonego braku formalnego w wyznaczonym terminie.

Na powyższe zarządzenie zażalenie złożył wnioskujący K. Z. Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego zarządzenia, a także o wyznaczenie pełnomocnika z urzędu w postępowaniu zażaleniowym i zawieszenie postępowania do czasu zakończenia postępowania dyscyplinarnego w stosunku do adw. X.1 Y.1 oraz Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Rady Adwokackiej [...].

### **Sąd Najwyższy zważył, co następuje.**

Wywiedzione zażalenie okazało się oczywiście bezzasadne.

W ocenie Sądu Najwyższego argumentacja zawarta w części motywacyjnej zażalenia (nie sformułowano bowiem skonkretyzowanego zarzutu) nie zawiera jakiegokolwiek okoliczności faktycznej czy też prawnej, która podważałaby zasadność zaskarżonego zarządzenia i uzasadniałaby uwzględnienie postulowanego przez skarżącego żądania.

Zgodnie z art. 80 § 2a u.s.p., wniosek o zezwolenie na pociągnięcie sędziego do odpowiedzialności karnej, jeżeli nie pochodzi od prokuratora, powinien być sporządzony i podpisany przez adwokata albo radcę prawnego będącego pełnomocnikiem. Brzmienie powołanego przepisu nie nastręcza problemów interpretacyjnych i w sposób jednoznaczny ustanawia obowiązek zastępstwa profesjonalisty przy złożeniu wniosku inicjującego postępowanie delibacyjne poprzez wprowadzenie przymusu adwokacko-radcowskiego, określając jednocześnie katalog podmiotów uprawnionych do sporządzenia i podpisania przedmiotowego wniosku, a nadto charakter, w jakim podmioty te muszą występować. Za powyższe uznać tym samym należy prokuratora albo adwokata lub radcę prawnego, przy czym muszą występować w charakterze pełnomocnika wnioskodawcy (zob. W. Kozielewicz, Odpowiedzialność dyscyplinarna sędziów, Warszawa 2005, str. 55, 66). Wspomniana reprezentacja, pojawiająca się na przedpolu postępowania karnego, pozwala na uzyskanie odpowiedniej jakości pisma, stanowiąc dodatkową ochronę przed pochopnymi wnioskami składanymi przez strony (zob. J. Gudowski, T. Ereciński, J. Iwulski, Komentarz do art. 80 – Prawo o ustroju sądów powszechnych, teza 11).

Brak sporządzenia i podpisania pisma objętego przymusem adwokacko-radcowskim stanowi przeszkodę do rozpoznania sprawy, uniemożliwiającą nadanie jej biegu (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z 22 maja 2014 r., III KZ 17/14). Jeżeli zatem wniosek nie odpowiada warunkom formalnym pisma procesowego określonym w Kodeksie postępowania karnego, w tym wymaganiom przymusu adwokacko-radcowskiego, prezes sądu dyscyplinarnego odmawia jego przyjęcia.

W niniejszej sprawie złożony przez K. Z. w dniu 29 grudnia 2020 r. (data wpływu do Sądu Najwyższego) wniosek o pociągnięcie do odpowiedzialności karnej sędziego Sądu Apelacyjnego w P. X. Y. i innych sędziów nie został podpisany przez adwokata lub radcę prawnego będącego pełnomocnikiem. W związku z tym, wnioskujący został, na mocy zarządzenia z 22 lutego 2021 r., wezwany do uzupełnienia stwierdzonego braku formalnego w terminie 7 dni pod rygorem odmowy przyjęcia wniosku (k. 37). K. Z. nie uzupełnił braku, lecz zażądał wyznaczenie mu pełnomocnika z urzędu, więc zarządzeniem z 13 kwietnia 2021 r. wyznaczono mu pełnomocnika z urzędu w osobie adw. X.1 Y.1, który w piśmie z 9 lipca 2021 r. stwierdził brak podstaw do sporządzenia i podpisania wniosku o pociągnięcie do odpowiedzialności karnej sędziego Sądu Apelacyjnego w P. X. Y. i innych sędziów (k. 63, k. 108, k. 109). K. Z. wezwany ponownie zarządzeniem z 28 stycznia 2022 r. do uzupełnienia braku formalnego wniosku poprzez sporządzenie i podpisanie go przez ustanowionego z wyboru adwokata lub radcę prawnego, nie uzupełnił braku, lecz powielił żądanie wyznaczenia mu innego pełnomocnika z urzędu (k. 103, k. 118). Zgodnie z zarządzeniem z 5 kwietnia 2022 r. wnioskodawca został poinformowany, iż brak jest podstaw faktycznych i prawnych do wyznaczania mu kolejnych pełnomocników z urzędu oraz ponownie został wezwany do uzupełnienia stwierdzonego braku formalnego w terminie 7 dni od dnia doręczenia zarządzenia pod rygorem odmowy przyjęcia wniosku w trybie art. 80 § 2a u.s.p. (k. 120-121). W wyznaczonym terminie wnioskodawca nie uzupełnił braku, lecz w piśmie z 16 maja 2022 r. ponowił wniosek o wyznaczenie mu obrońcy pełnomocnika z urzędu oraz dotychczasową argumentację, domagając się nadto zasądzenia na jego rzecz odszkodowania w kwocie 2 mln zł i zadośćuczynienia za doznaną krzywdę w kwocie 3 mln zł (k. 123).

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy uznał, że zarządzenie z 9 stycznia 2023 r. w sprawie o sygn. akt I ZPI 7/22 było prawidłowe i należało utrzymać je w mocy. Takiej oceny nie mogły zmienić podniesione w zażaleniu okoliczności, które w całości stanowiły polemikę z prawidłowymi ustaleniami Sądu *meriti*.

Odnosząc się do wniosku o wyznaczenie pełnomocnika z urzędu w postępowaniu zażaleniowym, należy stwierdzić, że wniosek ten jest bezprzedmiotowy. Pełnomocnik z urzędu w osobie adw. X.1 Y.1 został już bowiem na wniosek skarżącego w niniejszej sprawie ustanowiony zarządzeniem z 13 kwietnia 2021 r. Nie było żadnych przeszkód, ażeby pełnomocnik ten sporządził i wniósł w imieniu skarżącego zażalenie oraz reprezentował go nadal w zainicjowanym tym zażaleniu postępowaniu. W tym stanie rzeczy, wniosek skarżącego o wyznaczenie pełnomocnika z urzędu, który został już w postępowaniu wcześniej ustanowiony, należało – jako bezprzedmiotowy – pozostawić bez rozpoznania.

Oдноśnie wniosku o zawieszenie postępowania do czasu zakończenia postępowania dyscyplinarnego w stosunku do adw. X.1 Y.1 oraz Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Rady Adwokackiej [...], należy stwierdzić, że wniosek ten nie zasługiwał na uwzględnienie. Przedmiotowa sprawa dotyczy zażalenia skarżącego na zarządzenie w przedmiocie odmowy przyjęcia jego wniosku o zezwolenie na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej sędziego Sądu Apelacyjnego w P. X. Y. i innych sędziów. Adwokat X.1 Y.1, w piśmie z 9 lipca 2021 r., stwierdził brak podstaw do sporządzenia i podpisania ww. wniosku. Wskazane przez skarżącego w uzasadnieniu zażalenia okoliczności wystąpienia przez niego do ORA [...] z wnioskiem o pociągnięcie do odpowiedzialności dyscyplinarnej i karnej adw. X.1 Y.1, bez wykazania ich autentyczności, nie mogły w ocenie Sądu Najwyższego zadecydować o zawieszeniu niniejszego postępowania zażaleniowego.

Z tych wszystkich względów Sąd Najwyższy postanowił, jak na wstępie.

[M. T.]

[r.g.]